

BARBARA WANDA PAZOŁA
(9 SIERPNIĄ 1942 – 15 KWIETNIA 2019)

Urodziła się we Lwowie, córka Kazimierza Pietrusiewicza, inżyniera mecha-
nika, i Adeli, z d. Rarogiewicz. Uczęszczała do Szkoły Podstawowej nr 19 we
Wrocławiu (od 1949 r.), od II klasy – do SP nr 19 w Krakowie, którą ukończyła
w 1956 r.; maturę uzyskała w Liceum Ogólnokształcącym im. Bolesława Chro-
brego we Wrocławiu w 1960 r. W 1961 r. rozpoczęła studia na Uniwersytecie
Wrocławskim na Wydziale Filozoficzno-Historycznym, kierunek historia sztuki;
pracę magisterską obroniła w 1971 r., uzyskując dyplom magistra historii sztuki.
W 1974 r. ukończyła Studium Podyplomowe Archiwistyki na Uniwersytecie Mi-
kołaja Kopernika w Toruniu. Od 1 stycznia 1967 r. do 31 lipca 1967 r. pracowała
jako nauczycielka w Szkole Podstawowej Nr 8 w Żarach, a od 1 sierpnia 1967 r.
do 30 marca 1968 r. jako referent w Wydziale Organizacyjno-Prawnym Prezy-
dium Powiatowej Rady Narodowej w Żarach. W 1968 r. rodzina wyjechała do
Legnicy. Od 10 czerwca 1968 r. do 31 marca 1972 r. pracowała jako miejski i po-
wiatowy konserwator zabytków (przy PTTK Zarząd Oddziału w Legnicy). Od
1 kwietnia 1972 r. została zatrudniona na stanowisku p.o. kierownika Oddziału
Terenowego w Legnicy Archiwum Państwowego we Wrocławiu a od 1973 r.
kierownika Oddziału w Legnicy (do 31 października 1999 r.). Jednocześnie,
od 1 czerwca 1980 r. do 30 września 1982 r., była starszym asystentem nauko-
wo-badawczym w Wojewódzkim Archiwum Państwowym we Wrocławiu, a od
1 października 1982 r. – kustoszem. Od stycznia do grudnia 2000 r. pracowała
w Oddziale w Legnicy na pół etatu.

Wyniki prac badawczych oraz doświadczenia z działalności przedstawiała
w publikacjach, z których można wymienić: *Źródła do tematu osadnictwo pol-
skie w województwie legnickim po II wojnie światowej (z uwzględnieniem źródeł
do tematu oświaty, kultury i nauki)*, „Szkice Legnickie” 1997, t. 19, s. 160–163;
*Historia Zakładów Górniczych „Lena” w Wilkowie w świetle zachowanych
w archiwum legnickim archiwaliów: przyczynek do dziejów górnictwa miedzio-
wego na Dolnym Śląsku*, „Archiwista Polski” 2010, nr 2, s. 67–76; *Kościół Św.
Piotra i Pawła w Legnicy: źródła archiwalne w zbiorach Archiwum Państwowe-*

go w Legnicy, „Szkice Legnickie” 1995, t. 17, s. 260–266; *Teatralia w zbiorach Archiwum Państwowego w Legnicy*, ibidem, 1999, t. 20, s. 89–96; *Archiwalia chojnowskie w zbiorach Archiwum Państwowego w Legnicy*, Chojnów 1999; [współautorka z: W. Szarowski] *Materiały archiwalne archiwów zakładowych górnictwa miedzi dla potrzeb zakładów górniczych Kombinatu Górniczo-Hutniczego Miedzi (na przykładzie Zakładów Górniczych „Lublin”)*, „Archiwista Polski” 2006, nr 3, s. 57–64; [współautorka z: A. Modzelewska, M. Kacprzak] *Udział legnickiego oddziału Stowarzyszenia Archiwistów Polskich w wykonywaniu zadań publicznych jako celów działalności statutowej: działalność Stowarzyszenia Archiwistów Polskich w Legnicy (1996–2009)*, ibidem, 2006, nr 3, s. 82–85; *45 lat Archiwum Państwowego w Legnicy*, „Archeion” 1999, t. 100, s. 454–456.

W 1996 r. była inicjatorką utworzenia w Legnicy Oddziału Stowarzyszenia Archiwistów Polskich, w latach 1999–2007 prezesem Zarządu Oddziału SAP; w latach 1995–2011 kierowała kursami kancelaryjno-archiwalnymi organizowanymi przez SAP.

Od 1972 r. była członkiem Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Legnicy (1979–1983 – sekretarzem TPN), od 1976 r. członkiem Okręgowej Komisji Badania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, po 1989 r. działała w Towarzystwie Miłośników Lwowa i Towarzystwie Heraldycznym.

Za zasługi i aktywność zawodową i społeczną była kilkakrotnie nagradzana. W 1977 r. otrzymała odznakę „Zasłużony Działacz Kultury”, w 1978 r. złotą odznakę „Za zasługi w zwalczaniu powodzi”, w 1979 r. uhonorowano ją Srebrnym Krzyżem Zasługi (za ratowanie archiwum przed powodzią) i odznaką „Za Zasługi dla Archiwistyki”, a w 1998 r. Złotym Krzyżem Zasługi i odznaką „Zasłużony dla Legnicy”; w 2014 r. została honorowym członkiem Stowarzyszenia Archiwistów Polskich, a w 2015 r. otrzymała odznakę „Za Zasługi dla Stowarzyszenia Archiwistów Polskich”.

Od 1965 r. była w związku małżeńskim z Januszem Pazołą. Po ślubie małżonkowie zamieszkali w Żarach (woj. zielonogórskie); w 1966 r. urodziły się im córki bliźniaczki (Magdalena i Anna).

Zmarła w Legnicy, została pochowana 17 kwietnia na cmentarzu Komunalnym dla miasta Legnicy w Jaszkwie.

Edyta Łaborewicz
(Archiwum Państwowe we Wrocławiu)